

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Jncipit solemne opus expositionis Euangeliorum
dominicalium tocius anni reuerendi magistri Alberti de
Padua ordinis frat[rum] heremitaru[m] sancti Augustini**

Albertus <de Padua>

Vlme, 1480

Tertia pars

urn:nbn:de:hbz:466:1-30888

Sermo

et ciuitates integras subuerterunt. et exprimur q̄ multo dēs nō minus offendimur flagello lingue q̄ virge ⁊ gladij. S̄z dicitur si gehenna est pena iudej. grauiori q̄ pena punit q̄ homicidij soluit Aug. dicens esse gehēne d̄ram q̄ graui⁹ homicidij vni dicatur.

Tercia pars.

¶ Erro ai dicit. Si ergo offeres t̄. mandat de concordiā sollicita faciēda. Si em̄ vt dicit Aug. non est fas irasci fratri. aut dicē racha. vel fatue. multomin⁹ tenere in aīo ranorē. vt in odiū ira auertat. vnde p̄cepit p̄reconciliationē iram deponē dicens: Si q̄ offers: offerre est sponte dare. ⁊ oblatio d̄z esse non ex tristitia aut necessitate. munus: noīe muneris non suba solum t̄p̄alis intelligit. h̄ etiaz q̄d̄cuq; piū opus. vt orare. p̄dicare. corrigē ⁊ s̄lta. Et nota q̄ d̄ra est m̄ter munus ⁊ donū donū em̄ est voluntariū. mun⁹ v̄o debiti q̄d̄ dat maiorib; in patrocinij. ⁊ d̄ munus a manu. vel a muniendo. vel a mouendo. ea v̄o que deo offeruntur merito noīe muneris signant. q̄ maior dant. vt ipse sit nobis placabilis ⁊ benignus. a manu n̄ra d̄z esse. non de alieno eo munimur ⁊ protegim. ⁊ demū eo monim̄ mentē ad celestia erigere ⁊ oīa esse dei: tuū: q̄ nulla de alieno debet fieri oblatio: ad altare: non solū est altare material' templi. h̄ ē altare spūale mēt̄ n̄re qua tēplū dei est. ⁊ est etiā altare glorie. de quo. X̄p̄oc. 8. ascendit fum⁹ aromatū de oīomib; sc̄toꝝ sup altare aureuz q̄d̄ est ante thronū dei: Et ibi recordatus fueris q̄ frater tuus habet aliquid aduersū te: tūc vt dicit Aug. frater habet aliquid aduersū nos. q̄n̄ eum in aliquo lesimus. et tunc haberem⁹ causam aduersus eū. quando ipse nos lesisset: relinque ibi munus tuū ante altare: munus ante altare relinquit. quando nō offerē sed manet p̄positū oblationis. ¶ Et vade prius reconciliari fratri tuo: hoc intelligendū est. q̄ si offensa sit notā fratri ab eo postulanda est reconciliatio. si vero abscondita nō teneat sibi manifestare ne exatet ad irā. h̄ postulanda est a deo ⁊ sacer dote. Dugo in expositōe regule. p̄sare inq̄t debem⁹ quanta sit apud deū cordie v̄tus. sine qua nō placent ip̄a sacrificia. quibus delent p̄ta. nec tā placēt deo n̄ra ieiunia. nec orōnes nostra sacrificia q̄ cordia. Itē nihil est q̄d̄ dyabolus tm̄ timeat sic cordiā. si em̄ q̄cquid habem⁹ distribuam⁹ p̄pter deū. hoc ipse nō timet q̄ nihil habet. si ieiunam⁹ nō metuit. q̄ abū nō sūmit. si vigilam⁹ inde nō terret. q̄ somno nō v̄tū. S̄z si cordia iungim̄ inde vehementer expanescit. q̄ hoc tenemus in terra. q̄d̄ ipse in celo abuare cōtemnit. vñ cordia oīa dyabolica arma frā

git. sicut milites p̄ cōcordiam vniū frangunt hostes. p̄s. factus est in pace locus eius. vbi defregit potentias arcū scutū gladiū et bellū. Qualiū vero fieri debeat reconciliatio dicit Criso. Si cogitatu offendisti cogitatu reconciliare. si v̄bis offendisti reconciliare verbis. si opibz offendisti opibz reconciliare. om̄e p̄c̄m quō cōmittit. eo modo de ipso agit penitētia: Et tunc veniens offerat mun⁹ tuū: Aug. si frater sit absens et multū distans. p̄gēdū est ad reconciliatiōē nō pedibz corp̄is. sed affectibz mēt̄is. et humiliter in aspectu dei venia est postulanda. deinde reuocādo intentionē ad id quod ceptum erat. offerat mun⁹. vbi s̄m Criso. Attendenda est m̄ia dei ad homines. qui amplius diligit cōcordiam fidelū q̄ munera. dū oblationē discordantiū nō vult suscipere. Nemo em̄ duorū inimicorū potest esse fidelis amicus. iō deus nō vult esse amicus fidelū. q̄ diu inter se fuerint inimici t̄c

**Unica sexta post pentheco. Sermonis
quinquagesimi quinti. Prima pars**

Om̄ turba multa esset cum ih̄u t̄c. Mat. 8. hoc idem legitur Mat. 15. m̄ia sine potentia imp̄fecta est ⁊ dinuta quādo aliquis ei miseretur cui subuenire nō potest. potentia vero sine misericordia iniqua est et sup̄flua. sed vtrāq̄ simul mi-

sericordia v̄z cum potentia est sufficiens ⁊ p̄fecta. que duo fuisse in christo declarat presens euangeliū. quod in tres partes diuiditur. In quarum prima expressit christus affectum studiose pietatis et misericordie. In secunda passi sunt discipuli defectū dubitatis et ignorantie. ibi. Et responderunt In tertia turba cōsecuta est effectū copiose satietatis diuine potentie. ibi. Et p̄cepit turbe. X. Circa p̄mū quatuor fact. p̄mittitur em̄ turbe indiligētia: Cū turba multa esset cū ih̄esu: Quare vero r̄ata turba esset cū ih̄esu. Mat̄h. causā assignat. nar̄as q̄ post sanātam ehananee filiam. venit dominus secus mare galilee. ⁊ ascendit in montē. quē turba scientes adesse. accesserunt ad eū portantes secū mutos et cecos claudos ⁊ debiles. et posuerunt omnes male habentes ad pedes xp̄i qui eos sanauit. ita vt mirarentur turbe: nec haberent quod manducarent: ea em̄ victualia que secum detulerant. iam erant consumpta et locus desertus erat. ideo nō habebant vnde victum acquirerent. Ex quo colligit̄ q̄nto ei desiderio adherēbāt audiētes suauē doctrinā cōtemplantes gratiosam faciē et videntes eius opera mirabilia in tantū extra se rapti. vt de alimōie defectu nō essent solliciti. S̄z nō poterat illis vict⁹ deficere. qui erat cū ih̄u. 1. Pe. 5. om̄es